
PANOSZYĆ SIĘ (2) *vb impf*

się, [sie].

a jasne; o *prawdopodobnie jasne* (cf PANOSZA).

inf panoszyć się (1). ◇ *praes* [3 sg panoszy się.] ◇ 3 *pl* panoszą się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Wzbogacać się (2) : Zaden fię nie ma pánofzyć z cudzą łzkodą. *KlonWor* 4, 27.

[*Szereg*: »panoszyć się i bogacieć«: Drugi znak [*nieuczciwego doradcy*]/ iefli fie sam pńedko pánofzy y rychło bogácieie *CerGór* 108.]

Formacje współrdzenne cf PANOSZYĆ.

AŻ